

Майстер –клас

Лялька-мотанка “Дівчинка”.

Укладач: Баранова Галина Олександрівна, керівник гуртка »Лялька-мотанка«

Тема: Ігрові ляльки-мотанки України. Лялька-мотанка “Дівчинка”

Мета: Популяризувати та вчити створенню української народної ляльки. Розвивати у дітей творчу уяву, бажання творити своїми руками іграшки. Виховувати любов до народної іграшки, шанобливе ставлення до традицій свого народу.

Обладнання та матеріали: Тканина біла - 30х30см, тканина біла -20х40см. тканина біла 8х15см, тканини червона 15х 25см. тканини у клітинку(червона та біла кліт.)-14х30см. мереживо біле 25см довжини. Стрічка червона атласна 2.5 см ширини, 16 см довжини. Нитки для в’язання акрил жовтого кольору 50 нитей по 40см. Стрічка для волосся 25 см червоного кольору, нитки для шиття червоного кольору, ножиці. Клей Дракон., синтепон.

Вступ.

1.Організаційний момент. Раніше, коли ще ваші прабабусі були дітьми, вони, як і ви, полюбляли гратися, магазинів з іграшками не було і тому іграшки вони виготовляли власноруч.

На той час, найчастіше, цими іграшками були – ляльки. Людина вигадувала ляльку - подібну собі. Можна сказати, лялька – це найдавніше у світі зображення людської постаті, і навіть предтеча скульптури. Лялька отримувала життя за допомогою уяви і творчості свого творця. В ній поєднувалась і частина культури всього людства: голова, руки, волосся і характерні риси народу, який її створював: вишивка, елементи одягу, вінок, намисто. Ось такими ляльками гралися наші предки. Раніше, коли приходила пора, бабуся діставала зі скрині чарівних ляльок, різнокольорові клаптики тканини, мотки ниток і розпочинала своїх внуків навчати старовинному мистецтву виготовлення ляльки . І всі знали, що лялька, зроблена власноруч бабусею, берегла її власника від усього лихого, так як

несла у собі потужний заряд позитивної енергії роду, її цінували і берегли. Ніби звичайна іграшка, виготов собі та й грайся. Але наші предки розуміли і знали, що лялька, як іграшка, цінна своїми виховними властивостями. Це унікальний приклад, на якому дитина ще змалку привчається до художньої праці, декоративно-прикладного мистецтва і текстильного дизайну, цю ляльку не можна було порівняти із лялькою виготовленою на фабриці. У минулому маленькі дівчатка під час виготовлення ляльок для себе чи молодших сестричок вчилися шити, ткати, прясти, плести, що потім цінувалося в них як у добрих господинях. А граючи в рольові ігри, готувалися до майбутнього материнства. Ось які мудрі були наші предки!!!

Сьогодні я познайомлю вас з лялькою – мотанкою “Дівчинка”.

Давайте розглянемо її. Як у всіх ляльок у неї є голова, волосся, тулуб, руки. Одяг – Сорочка – імітація, підюпник, спідниця, верхня спідниця – плахта. Завжди вдягали лялю використовуючи елементи національного одягу.

Ще притаманно традиції дівчинка до 7 років ходила з волоссям не заплетеним у косу, считалося, що дитина ходить у ягольському обличчі. Щоб було гарно і оберегом була червона стрічка на голові. Навкруги голови пов'язувалась стрічка червоного кольору. А вже у сім років дівчинці плели коси, одну, або дві.

І так розпочнімо робити лялю. Спочатку візьмемо тканину квадратної форми і синтепон у середину квадратної тканини кладемо рулик синтепону, закріплюємо ниткою навкруги голови лялі ниткою, мотаючи шийку. Візьмемо білу тканину і скутимо тугий рулик та обмотаємо рулик ниткою, закріпів, щоб не розгорнувся. Це буде тіло. Зверху на тіло закріпимо голову, кінці тканини примотаємо до тіла. Тканину 8 x 15 см скрутимо на рулик від кінця шириною 8 см. Отримаємо руку довжиною 8 см. По краям руки обмотаємо червоною ниткою відступаючи від країв по 2 см. Рулик розміщуємо під головою так, щоб коли складеш руку разом довжина була однакова. Приступаємо до підюпника – на край довгий тканини червоного кольору приклеюємо або пришиваємо білою ниткою біле мереживо. Потім вивертаємо на ізнанок і сшиваємо краї один з одним швом вперед наз голка. Вивертаємо підюпник на лице і набираємо на нитку швом вперед голка

починаючи від шва і не доходя до шва з другої сторони підюпника, останавлюємося. Вдягаємо на тіло ляльки підюпник і на поясі стягуємо нитки збираючи підюпник ,зав'язуємо на вузлики .Слідуючий шаг –підюпник треба примотати до тіла зверху, щоб закріпити. Слідуюча спідниця без шва.

Тканину треба з трьох сторін – довга і по бокам короткі обклеяти вузьенькою тонкою стрічкою. Спідницю по довгій стороні(без стрічки) набираємо на двойну нитку (швом вперед голка) та вдягаємо на лялю так , щоб краї дивилися на вас стягуємо нитки і зав'язуємо на вузлики, після цього знову обмотуємо ниткою, закріплюючи вузликами. Після цього поверхи спідниці обмотуємо широкою стрічкою , поясом навкруги тіла, зав'язав на вузлик.

Волосся (з ниток намотане і різане на 50 ниток.Посередині зв'язуємо ниткою і(робимо проборчик). Волосся з проборчиком надягаємо на голову і закріплюємо ниткою навкруги голови, потім волосся закріплюємо стрічкою, червоною починаючи від лоба та по оба краї голови.У дівчинки не заплітають волоси у коси до 7 років.

Так ми з вами виготовили ляльку -мотанку Дівчинка. Вчіться, грайтеся, радійте.